

ПРОТОКОЛ

№ 149

гр. Пловдив, 21.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Милена Б. Рангелова
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Д. Ив. Махмудиев

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20245000600129 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:06 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **С. Ж. Б.** се явява лично и с **адв. Д. Г.**,
упълномощен на ДП.

Жалбоподателят (обвиняем) **Н. М. К.** се явява лично и с **адв. П. К.**
упълномощен от днес.

Не се явява **адв. И.** – защитник на обвиняемия **К.**.

Обвиняемият Н. К.: Не възразявам, че отсъства **адв. И.**. Днес ще ме
защитава само **адв. П. К.**.

Да се гледа делото днес - знам за какво сме тук.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: Моля да дадете ход на делото.

Обвиняемият С. Б.: Да се гледа делото днес.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане
на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото: Производството е по реда на чл. 64, ал. 7, 8 и 9 от НПК, образувано по частни жалби на адв. Д. Г. и адв. Б. И. – защитници съответно на С. Ж. Б. и Н. М. К., обвиняеми по ДП № 144/2024 г. по описа на ГД „БОП“ на МВР, срещу протоколно определение № 149 от 14.03.2024 г., постановено по ЧНД № 163/2024 г. на Хасковски окръжен съд, с което по отношение на всеки от двамата обвиняеми е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. Г.: Поддържа жалбата. Нямаме искания за отводи към състава. Представям удостоверение за настоящ адрес, което да приемете.

Обвиняемият С. Б.: Не възразявам вие да гледате делото за мярката ми за неотклонение. Поддържам жалбата на адвокатата ми.

Адв. К.: Също поддържам жалбата и нямам искания, вкл. за отводи към състава.

Обвиняемият Н. К.: Нямам възражения вие да разгледате делото ми днес. Поддържам жалбата на адвокатата и нямам искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Да се приеме представеното от защитата удостоверение и се даде ход на делото по същество.

С оглед становищата на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Прочита и приема представеното от адв. Г. удостоверение.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. Г.: Уважаеми апелативни съдии, моля да отмените определението на Хасковския окръжен съд, с което е взета най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража на моя подзащитен.

От събраните до момента доказателства не се установява по категоричен начин, че той е участвал в това престъпление, дори другият обвиняем заяви, че той не е знаел какво е съдържанието на тези пратки.

Той е семеен, има постоянен и настоящ адрес в гр. Хасково. Със съпругата му имат семеен бизнес, макар и не много регламентирано за

момента, но това е финансовото им състояние. Моля да имате предвид, че синът на Б. тази година е абитуриент, след няколко дни има и рожден ден, а после и другото му дете, което е на 12 години. Считам, че на този етап не може да се докаже участието му в това деяние. Отделно от това моля, с оглед началната фаза на производството, макар че то почти е приключило вече, за по-лека мярка за неотклонение - или домашен арест или парична гаранция, за да бъде по-близо до семейството си. Подробно съм изложил съображения в жалбата и в тази насока моля за вашия съдебен акт.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия Б..

Обвиняемият С. Ж. Б.: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми. Поддържам го и моля за по-лека мярка за неотклонение. Смея да твърдя, че в конкретния случай не знаех това, което е намерено при мен, откъде идва и къде ще отива. Донесе го обвиняемият К.. При мен е един разграден двор откакто го построих това хале. Всеки идва и оставя нещо, като не му се дават пари за съхранение. Правех служебен автомобил по това време и трябваше бързо да заминава някъде, когато дойде К. да го остави, аз много бързах и просто му казах, че халето е отворено - да го ползва, но не разбрах какво ще оставя. Съжалявам, че стана така.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата. Моля да постановите определение, с което да отмените атакуваното определение на Хасковския окръжен съд и постановите по-лека мярка за неотклонение за подзащитния ми – парична гаранция или домашен арест.

Основното съображение на Хасковския окръжен съд, за да приложи по отношение на подзащитния ми най-тежката мярка за неотклонение по НПК - задържане под стража се състои на първо място в това, че съдът е приел за безспорно установено наличието на обосновано предположение, че той е извършил престъплението, за което е привлечен. Определено считам, че такова обосновано предположение не е налице. Единствените материали от ДП, които свързват подзащитния ми с процесните наркотични вещества по обвинението по чл. 354а НК, са показанията на разпитаните в качеството на свидетели на ДП полицейски служители – В. А. и Р. Т., които са служители на ГД БОП. Те не са случайно минаващи и видели нещо, за което да дават показания. И двамата казват, че са получили информация в

качеството си на полицейски служители за това, че се готви трафик на наркотични вещества, и то точно по отношение на подзащитния ми Н. К. е била тази информация. При наличието на тази информация са осъществени две неща. Извършили са проследяване и наблюдение, които са оперативни способности по смисъла на чл. 7 и чл. 5 от ЗСРС. Тези оперативни способности обаче не са приложени по предвидения в НПК ред и с риск да теоретизирам ще кажа, че нормата на чл. 104 НПК сочи, че доказателствата в наказателния процес са фактически данни, свързани с обстоятелствата по делото и допринасят за тяхното изясняване и са установени по реда и със средствата, предвидени в НПК. С две думи, твърдя, че сме изправени пред хипотеза на нерегламентирано използване на СРС, без по реда на чл. 173 от НПК да е поискано разрешение и да е било дадено такова по реда на чл. 174 от НКП от председател на окръжен съд, в случая на Хасково, и те да бъдат доказателства по делото. Онова, което твърдят двамата полицейски служители, е, че са видели как подзащитният ми с още един мъж, установен после, че е другият обвиняем, свалят едни полиетиленови чували и ги внасят вътре в търговския обект, който представлява автосервиз и автоморга, собственост на търговското дружество на съпругата на обвиняемия. Това са видели те, след което въпросните предмети, които после при огледа на веществени доказателства е установено какво съдържат – извършена е експертиза, са открити в склада на търговския обект, но в този момент там подзащитният ми не е бил. Намирал се е на изхода на търговския обект и там е бил задържан, така че доказателства в подкрепа на това, че той има някаква връзка с предмета липсва, а от тук липсва и обосновано предположение.

От там насетне е безпредметно да се обсъжда наличието на другите две предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение, а именно наличието на опасност да се извърши престъпление или да се укрие обвиняемият. Във връзка с последното - той има постоянен адрес, през 2012 г. е последното извършено от него престъпление и да се черпят доводи в негова вреда от този факт, за мен е твърде пресилено.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия К..

Обвиняемият Н. М. К.: Поддържам казаното от адвоката ми. Моля за по-лека мярка за неотклонение. Не са човешки условията в Хасковския

арест. Нахапан съм целия от дървеници. Има една тоалетна за 50 човека и уринираме в бутилки, защото не всеки път може да се отиде до тоалетна. Затова искам по-лека мярка, да си я изтърпя вкъщи.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите жалбите без уважение. Считам, че в своето определение Хасковският окръжен съд е направил достатъчно добър разбор на събраните по делото доказателства и налагащите се поради това мерки за неотклонение на двамата обвиняеми.

По отношение на доводите, които днес изтъкна адвокат К. – за пръв път чувам, че при проследяване на автомобил трябва да се иска разрешение за използване на СРС. Определено полицията има своята оперативна работа и с пристъпването към претърсване се преминава към работа по НПК, така че според мен няма никакво процесуално нарушение при започването на делото.

От там нататък става въпрос за 27 кг марихуана на стойност над половин милион лева, което според мен е достатъчно да обоснове изключително висока степен на обществена опасност и на двамата обвиняеми и необходимостта да бъдат задържани под стража. В подкрепа на това е и съдебното им минало. Противно на разбирането на защитника няма как да не се отчете предходното осъждане на К., за което не е реабилитиран, отново за престъпление по чл. 354а от НК в особено големи размери, какъвто е и настоящият случай. Вярно е, че Б. е реабилитиран за предишните осъждания, но тази му престъпна дейност, за която има достатъчно доказателства, е такава, че не прави неговото процесуално положение по-различно от това на обвиняемия К.. Затова считам, че мярката за неотклонение трябва да бъде една и съща и за двамата.

Съдът даде последна дума на обвиняемите.

Обвиняемият С. Ж. Б.: Искam по-лека мярка за неотклонение. Нечовешки са условията в ареста в Хасково. Ако бях в Пловдив, щях да си изкарам досъдебното в ареста. Няма достатъчно тоалетни, пикаем в бутилки. Там стените не са в цвят, а се лазят от дървеници. Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Обвиняемият Н. М. К.: Моля за по-лека мярка за неотклонение. Както казах, условията в Хасковския арест са нечовешки. Не се знае ден ли

е нощ ли е, все едно сме в средновековието. Нито храната е качествена, нито нищо.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 10:29 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мерки за неотклонение, различни от задържане под стража, не е основателно.

Споделя се становището на окръжния съд, че наличната доказателствена маса, състояща се от изброените в определението му гласни, писмени и веществени доказателствени материали, обосновава предположение за причастност на жалбоподателите към инкриминираното наказуемо с лишаване от свобода съучастническо престъпление по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 НК. Правилно е било отхвърлено оспорването на разискваното предположение. Първоинстанционният съд е предложил пространен и професионално издържан анализ на доказателствата, към които настоящата инстанция се присъединява. Успоредно с излагането на съображения за причастност на всеки от двамата обвиняеми към инкриминираното деяние е даден споделим отговор на всеки от доводите на защитата за липса на доказателствена обезпеченост на повдигнатите обвинения. Тези доводи се преповториха във въззивното заседание и при положение че настоящата инстанция няма какво да добави към първоинстанционните мотиви, направо препраща към тях. Само ще бъде маркирано, че позоваването на показанията на полицаите, според които била получена информация за дирижиран *само* от обв. К. наркотрафик (от страна на адв. Г.), не е нищо друго освен използване на оперативни данни за обосноваване на предпоставките за наказателната отговорност, което, разбира се, не е приемлив процесуален подход. А възражението, че обв. Б. не знаел за пренасянето и складирането на каква стока помага, не се подкрепя от никое събрано по съответния ред в хода на разследването доказателствено средство, напротив – опровергава се, както е посочил ХОС, от данните за прекъсване захранването на камерата за видеонаблюдение (видно от показанията на монтажника св. Кр. К. на л. 50

ДП).

Не е основателно изложеното от адв. К. възражение срещу предприетото без разрешение от страна на председателя на ХОС проследяване и наблюдение действията на жалбоподателите по превозване и складиране на престъпния предмет. Касае се за оперативни способности, елемент от оперативно-издирвателна дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗМВР. Приложените оперативни способности не представляват специални разузнавателни средства, поради което тяхното реализиране не е подчинено на правилата на ЗСРС. В тази връзка получените резултати не са носители, сами по себе си, на доказателствена информация в наказателното производство. Релевантни са личните възпрития на участвалите в коментираните проследяване и наблюдаване полицейски служители, за които не съществува процесуална пречка да бъдат разпитвани като свидетели.

Споделими са и разсъжденията на първата инстанция за реална опасност от извършване на престъпление и укриване, ако обвиняемите не се задържат под стража. Първата опасност правилно е изведена от тяхното утежнено съдебно минало, включващо тежки умишлени престъпления (за обв. К. – от същия като инкриминирания вид), които говорят за склонност към накърняване на обществените отношения, защитавани от наказателното право. Реабилитацията за част от осъжданията не е използваем довод против решението за задържане под стража, тъй като няма необходимия потенциал да заличи споменатата отрицателна тенденция в поведението на обвиняемите. Втората опасност е обоснована с липсата на неразрушима обвързаност на К. и Б. с населените места в България, където е официалната им регистрация, а интензивните им задгранични пътувания показват, че имат способност и възможности за организиране на живота си зад граница. Коментираните опасности на самостоятелно основание следват от създадената стойна и конспиративна организираност на процесното престъпление, което е изключително тежко предвид надхвърлящата половин милион лева стойност на държания наркотик. Очевидна е угрозата Б. и К. да се укрият и така да се отклонят от очакваните тежки наказания или междувременно да извършат престъпления. Така че не е подходящ избор на по-леки мерки за неотклонение.

Първият съд е съобразил и обстоятелствата по чл. 56, ал. 3 НПК, а

именно чистото съдебно минало на обв. Б. и семейните връзки на всеки от двамата и правилно е приел, че не могат да обосноват извод, обратен на направения от окръжния съд, тъй като нямат капацитета да изключат коментираните опасности.

С оглед горните съображения ПАС е на становище, че обжалваните мерки за неотклонение са взети при коректно мотивиране на законовите предпоставки за това, като са съобразени всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК в аспекта на целите по чл. 57 НПК. Поради това жалбите се оказаха неоснователни и ще бъдат отхвърлени, а първоинстанционното определение ще бъде потвърдено.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 149 от 14.03.2024 г., постановено по ЧНД № 163/2024 г. на Хасковски окръжен съд, с което по отношение на С. Ж. Б. и Н. М. К. - обвиняеми по ДП № 144/2024 г. по описа на ГД „БОП“ – МВР, са взети мерки за неотклонение „**задържане под стража**”.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с. з., което се закри в 10:34 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____